

# La torre Lluvià, entorn de creativitat ambiental

**NATURA URBANA.** Ignasi Oms i Ponsa, deixeble de Domènec i Muntaner, va ser, el 1869, l'arquitecte responsable de l'ampliació de la torre Lluvià. D'una casa d'una sola planta i un pis a una casa-torre de tres pisos. Molt semblant a la que ja tenim ara de nou.

La torre ha renascut gràcies al suport ciutadà, amb la finalitat d'esdevenir el Centre d'Interpretació de l'Anella Verda i, per tant, un lloc de referència. Un centre sostenible per a la gestió de la complexitat ambiental que representen els espais de l'Anella Verda, per gestionar el paisatge en tota la seva globalitat, relacionant trama urbana amb espais periurbans. I a més, cultura i educació ambiental, us agrícola i social, promoció del producte local i turisme. El Centre per la conservació dels espais agrícoles i la gestió mediambiental dels paisatges de rodal manresà i, per què no, també de tot el Bages.

La llavor inicial ja ha estat plantada. A la primavera d'aquest any, l'equipament engegarà amb uns mínims que s'han de potenciar en el futur: centre d'interpretació, aparador de productes locals i centre d'acollida de visitants. A partir d'aquí, s'hauria de convertir en un centre innovador per atènyer un futur més sostenible per la ciutat, i, sobretot, per arribar a ser centre de referència, al nostre país, en gestió ambiental d'espais periurbans. Quatre són els àmbits de treball que haurien o podrien sorgir d'aquesta llavor inicial.

*Vista de la torre Lluvià, Centre d'Interpretació de l'Anella Verda. Foto: Ignasi Cebrian*

El primer àmbit de treball: l'educació ambiental. Un centre que atregui talent jove i el formi sobre medi ambient. Això només ho aconseguirem si podem potenciar certs estudis a Manresa. Tenim dues universitats que imparteixen aquestes temàtiques. La UPC, amb estudis sobre recursos naturals, i la Universitat de Vic-Universitat Central de Catalunya, amb estudis de biologia i medi ambient. També caldria tenir present el talent provinent dels estudis de la formació professional comarcals, així com moltes altres activitats d'educació ambiental dirigides a escoles, instituts, entitats d'educació no reglada o al turisme ambiental. Es tracta només d'aprofitar sinergies que ja existeixen.

La investigació aplicada en camps relacionats amb l'ecologia urbana, els espais periurbans, l'agricultura sostenible (de proximitat i ecològica), la gestió forestal, l'ecologia del paisatge, la gestió ambiental, el turisme ambiental... seria un segon àmbit de treball a destacar del centre. Aquesta investigació revertiria en l'àmbit educatiu. S'hi podria afegir, com a tercer àmbit, la potenciació i la creació de petites empreses que tinguessin una mentalitat innovadora, cooperativa, sostenible i amb ganes de tenir una forta repercussió social i ambiental. Empreses que aprofitarien, en part, el coneixement ambiental creat en el centre i teixirien tot una xarxa d'empreses pròximes i ambientalment exemplars.

Finalment, una darrer àmbit, seria el d'aprofitar al màxim l'expertesa que ja tenim. Ara, a això, li diríem *mentoring*. La gent experta, sobretot la gent jubilada, amb un gran potencial encara, podria estar disposada a fer funcions de suport de tots els projectes emergents, passant el relleu als joves amb talent, empena i entusiasme. La suma de tot plegat ens donaria un centre d'alta creativitat i millora ambiental de Manresa.

